

Hochschule für Musik und Tanz Köln - Hochschulbibliothek

Officium in sabbato sancto

s.l.

Sabbato Sancto. Ad Matutinum.

[urn:nbn:de:hbz:kn38-8204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:kn38-8204)

SABBATO SANCTO

AD MATUTINUM.

Dicitur secreto.

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióem : sed líbera nos a malo. Amen.

AVE María, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ: et in Jesum Christum, Filium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus et sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurrexit a

★

mórtuis: ascéndit ad cælos: sedet ad dexte-
ram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus
est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in
Spíritum sanctum, sanctam Ecclesiám ca-
thólicam, sanctórum communióem, remis-
sióem peccatórum, carnis resurrectionem,
vitam ætérnam. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Absolute incipitur ab antiphona.

Antiph. In pace in idípsum dórmiam et
requiέscam.

PSALMUS 4.

CUM invocárem exaudivit me Deus justí-
tiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum usquequó gravi corde? * ut
quid diligitis vanitátem, et quæritis mendá-
cium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus
sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum
clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis
in córdibus vestris, in cubílibus vestris com-
pungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte

in Dómino: * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe* constituísti me.

In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri, et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum extinguatur una ex 15. candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.

Antiph. In pace in idípsum dórmiam et requiéscam.

Antiph. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? *
Daut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, *
qui non egit dolum in lingua sua: ,

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et múnera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Antiph. Habitábit in tabernáculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Antiph. Caro mea requiescet in spe.

PSALMUS 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * ét-enim hærédi-tas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Antiph. Caro mea requiéscet in spe.

V. In pace in idípsum.

R. Dórmiam, et requiéscam.

Post Versiculum Nocturnorum dicitur secreto, Pater noster, nec pronuntiatur, Et ne nos, nec dicitur Absolutio, neque dantur

Benedictiones ante lectiones. In fine Lectionum non dicitur, **Tu autem**, sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur, ut infra.

¶ **Finita Antiphona tertii Psalmi** in quolibet Nocturno, surgunt omnes capite detecto, et cantato Versiculo, dicitur secreto totum **Pater noster**, quo finito omnes sedent.

Interim Cæremoniarius, vel Acolytus accedit ad eum, qui cantaturus est Lamentationem, et facta ei reverentia, ipsum ducit ad Legile in medio chori, seu ad locum consuetum, secundum consuetudinem Ecclesiarum; et ibi ipse cantat Lamentationem, cum debitis reverentiis Altari et choro ante et post Lamentationem. Idem servatur in secunda et tertia Lamentatione.

Lectiones secundi et tertii Nocturni singulæ a singulis cantantur, incipiendo a junioribus.

De Lamentatione Jeremiæ Prophætæ.

Lectio I. Cap. 3. c. HETH.

MISERICORDIÆ Dómini quia non sumus
Mconsúpti: quia non defecérunt miserationes ejus.

HETH. Novi dilúculo, multa est fides tua.

HETH. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptérea expectábo eum.

TETH. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.

TETH. Bonum est præstolari cum siléntio salutáre Dei.

TETH. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.

JOD. Sedébit solitárius, et tacébit: quia levávit super se.

JOD. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

JOD. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R). Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apérui os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.

✠. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est.

Ut vivificáret pópulum suum.

Lectio ii.

Cap. 4.

ALEPH.

QUOMODO obscurátum est áurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápidés sanctuárii in cápité ómnium plateárum?

BETH. Fílii Sion ínclýti, et amícti áuro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum figuli?

GHIMEL. Sed. et lámiae nudavérunt mam-mam: lactavérunt cáculos suos: filia pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

DALETH. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

HE. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

VAU. Et major effécta est iníquitas filiae pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérta est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R). Jerúsalem, surge, et éxue te véstibus jucunditátis: induere cínere et cilicio, * Quia in te occísus est Salvátor Israel.

✠. Deduc quasi torrémentem lácrymas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui.

Quia in te occísus est Salvátor Israel.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iii

Cap. 5.

RECORDARE, Dómine, quid accíderit nobis: Rintuére, et réspice oppróbrium nostrum. Hæréditas nostra versa est ad aliénos: domus nostræ ad extráneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur: lassis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum et Assyriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt: et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra quasi clíbanus exústa est a fácie tempestátum famis. Mulieres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Plange quasi virgo plebs mea: ululáte, pastóres, in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna et amára valde.

V. Accíngite vos sacerdótes, et plángite minístri altáris, aspérgite vos cínere.

Quia venit dies Dómini magna et amára valde.

Plange quasi virgo plebs mea: ululáte, pastóres, in cínere et cilício: Quia venit dies Dómini magna et amára valde.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Elevámini portæ æternáles, et introíbit rex glóriæ.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui

non accépit in vano ánimam suam, nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: *
et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est rex glóriæ.

Antiph. Elevámini portæ æternáles, et introíbit rex glóriæ.

Antiph. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminátio mea, et salus mea: *
quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * a quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium: * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psallum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declí-
nes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me,
neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus , et mater mea de-
reliquérunt me: * Dóminus autem assúm-
psit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: *
et dirige me in sémitam rectam propter ini-
micos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium
me: * quóniam insurrexérunt in me testes
iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vi-
véntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et con-
fortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Antiph. Credo vidére bona Dómini in ter-
ra vivéntium.

Antiph. Dómine, abstraxísti ab ínferis
ánimam meam.

PSALMUS 29.

EXALTABO te, Dómine, quóniam suscepísti
me: * nec delectásti inimicos meos su-
per me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me: * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiÓNem?

Nunquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium

mihi: * conscidísti saccum meum, et circum-
dedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compún-
gar: * Dómine Deus meus, in ætérnum
confitébor tibi.

Antiph. Dómine, abstraxísti ab ínferis á-
nimam meam.

V. Tu autem, Dómine, miserére mei.

R. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster, **totum secreto.**

Lectio iv.

Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi
super Psalmos.

In Psalm. 63. vers. 7.

ACCEDET homo ad cor altum, et exaltábi-
tur Deus. Illi dixerunt: Quis nos vidébit?
Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília
mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus
est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur
nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæ-
derétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut
morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo
ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil
valérent, nisi esset homo. Sed si ille non es-

set homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objiciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

R. Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est:* Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster dirúpit.

V. Destrúxit quidem cláustra inférni, et subvértit poténtias diaboli.

Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster dirúpit.

Lectio v.

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut, etiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónèrent ad sepúlchrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille, Hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit ad-

huc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube itaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit a mórtuis; et erit novíssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, mu- niérunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

℞. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

℣. Atténdite unívérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Si est dolor símilis sicut dolor meus.

Lectio vi.

POSUERUNT custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra, Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénérunt, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa quæ captivávit discipulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlchri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam, et dícite, quia vobis dormiéntibus

*

venérunt discipuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profunda versútiae demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discipuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes? Vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

R). Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde: et viri justí tollúntur, et nemo consíderat: a fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus.

✠. Tanquam agnus coram tondénte se obmútuít, et non apéruit os suum: de angústia et de judício sublátus est.

Et erit in pace memória ejus.

Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde: et viri justí tollúntur, et nemo consíderat: a fácie iniquitátis sublátus est justus: Et erit in pace memória ejus.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Deus áduvat me, et Dóminus
suscéptor est ánimæ meæ.

PSALMUS 53.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac, * et
in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi orationem meam: * áuribus
pércepe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus
me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: *
et non proposuérunt Deum ante conspéctum
suum.

Ecce enim Deus áduvat me: * et Dómi-
nus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mæla inimícis meis: * et in veritá-
te tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confité-
bor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum
est.

Quóniam ex omni tribulatione eripuísti
me: * et super inimícos meos despéxit ócu-
lus meus.

Antiph. Deus áduvat me, et Dóminus
suscéptor est ánimæ meæ.

Antiph. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitatio ejus.

PSALMUS 75.

NOTUS in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invénérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terribilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus: * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, *
omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili, et ei qui áufert spíritum prín-
cipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiph. In pace factus est locus ejus, et in
Sion habitatio ejus.

Antiph. Factus sum sicut homo sine ad-
jutório, inter mórtuos liber.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salútis meæ: * in die cla-
mávi, et nocte coram te:

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * in-
clína áurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vi-
ta mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in
lacum: * factus sum sicut homo sine adjutó-
rio, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris,
quorum non es memor ámplius: * et ipsi de
manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tene-
brósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et
omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Nunquid mórtuis fácies mirabilia: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Nunquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

Nunquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniat te.

Ut quid, Dómine, repéllis orationem meam: * avértis faciém tuam a me?

Páuper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

V. In pace factus est locus ejus.

R. Et in Sion habitatio ejus.

Pater noster, **totum secreto.**

De Epístola beáti Páuli Apóstoli
ad Hebræos.

Lectio vii.

Cap. 9.c.

CHRISTUS assistens pón tifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

R. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

¶. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia?

Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Lectio viii.

ET ideo novi testaménti mediátor est: Eut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissionem accípiant, qui vocáti sunt, ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necesse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est; alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine ságuine dedicátum est.

¶. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

¶. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, et in umbra mortis.

Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Lectio ix.

LECTO enim omni mandáto legis a Móyse L univérso pópulo, accípiens ságuinem vi-

tulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sán-guis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sángine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sángine secúndum legem mundántur: et sine ságuinis effusióne non fit remissio.

R. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum.

V. Accedéntes príncipes sacerdotum ad Pilátum petiérunt illum.

Ponéntes mílites, qui custodírent illum.

Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: Ponéntes mílites, qui custodírent illum.

AD LAUDES.

Antiph. O mors, ero mors tua: morsus tuus ero, inférne.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam: